Список літератури: 1. Мотивація і стимулювання праці / О. Єськов // Економіка України. – 2001. **2.** Мотивація персонала корпоративних структур / А. Блинов // Маркетинг – 2001.

УДК 338.512

***НЕПЛОХ Г.М.*, *КУЧІНА С.Е.*,** доц.., к.е.н.

ЗНИЖЕННЯ СОБІВАРТОСТІ У ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасній, швидко змінній, обстановці переходу до ринку управління підприємством необхідно постійно проводити аналіз діяльності фірми для ухвалення управлінських рішень. Для цього необхідна початкова інформація, таку інформацію одержують з ряду техніко-економічних показників, одним з яких є собівартість.

Собівартість продукції відображає всі сторони господарської діяльності підприємств, їх досягнення і недоліки. Систематичне зниження собівартості промислової продукції - одна з основних умов підвищення ефективності промислового виробництва. Вона робить безпосередній вплив на величину прибутку, рівень рентабельності, а також на бюджет підприємства.

Для виявлення резервів зниження собівартості необхідно визначити фактори, які обумовлюють це зниження. Під факторами зниження собівартості продукції розуміють усю сукупність рушійних сил і причин, які визначають її рівень та динаміку, а саме:

1. Підвищення технічного рівня виробництва (впровадження нової прогресивної технології, механізації, автоматизації виробничих процесів; розширення масштабів і удосконалення техніки і технології виробництва; покращення використання і застосування нових видів сировини і матеріалів).

2. Поліпшення організації виробництва праці (розвиток спеціалізації; покращення організації і обслуговування виробництва; удосконалення управління і скорочення витрат на нього; покращення організації праці).

3. Зміна об’єму, структури і розміщення виробництва (зниження витрат в результаті зростання виробництва за рахунок відносного скорочення постійних витрат і амортизаційних відрахувань; зміна структури номенклатури і асортименту продукції).

4. Поліпшення використання природних ресурсів (зміна складу і якості природної сировини, продуктивності родовищ природної сировини, способів її видобутку).

5 Розвиток виробництва (введення і освоєння нових підприємств і виробництв, підготовка і освоєння виробництва на діючих підприємствах).

Типовий перелік факторів може доповнюватись і змінюватись з урахуванням специфіки виробництв.

Найбільш ефективним шляхом зниження собівартості продукції є впровадження економних технологій виробництва, переймання світового досвіду по зменшенню собівартості.

УДК 339.13.027

ПИЛИПЕНКО Г.С.**, *ЛАРКА Л.С.,*** доц., к.е.н.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Сучасна економічна ситуація в українській економіці склалася під впливом світової економічної кризи, яка потребує прийняття своєчасних та радикальних рішень щодо її приборкання та подолання негативних наслідків у виробничій і соціальній сферах. Основою швидкого виходу із скрутної економічної кризи може стати тільки кардинальна зміна фундаментальних основ сучасного виробництва, тобто перехід від застарілої технологічної бази до новітніх високоефективних інноваційних технологій, заснованих на різноманітних передових ідеях, та їх широкого застосування в сучасних виробничих процесах.

Інновації стають головною умовою не тільки швидкого виходу з економічної кризи, а й формують подальший технологічний рівень сучасного виробництва. Вони стають визначальними як для розвитку окремих регіонів, так і всієї національної економіки, що формується під впливом світогосподарських перетворень.

Аналіз стану розвитку інноваційної діяльності в Україні дає змогу відзначити, що останніми роками понад 80 % промислових підприємств не займаються інноваційною діяльністю.

В Україні до цього часу не задіяні механізми підтримки інноваційної діяльності, ефективність яких підтверджена досвідом багатьох країн; відсутня відповідна фінансово-кредитна, податкова і амортизаційна політика; не створені і умови, які б сприяли широкому залученню в інноваційну сферу позабюджетних інвестицій, перш за все з боку вітчизняних комерційних структур і банків